

Sygn. akt II Ka 387/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Sędziowie:	SSO Karol Troć (spr.) SSR del. Paweł Mądry
Protokolant:	stażysta Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Jarosława Mironiuka

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2020 r.

sprawy **M. R. (1)**

oskarżonego z art. 220 § 1 kk w zb. z art. 155 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

i P. P. (1)

oskarżonego z art. 220 § 1 kk w zb. z art. 155 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 28 stycznia 2020 r. sygn. akt II K 690/19

I. w zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy,

II. zwalnia oskarżycielkę posiłkową od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 387/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 28 stycznia 2020 r. sygn. akt II K 690/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz	
---	--

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Apelacja oskarżyciela publicznego:</p> <p>- obrazy przepisów prawa materialnego tj. przepisów Rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci, Dz.U. nr. 89 poz. 828</p> <p>- poprzez ich niezastosowanie, wynikające z wyrażenia błędnego poglądu prawnego, że przepisy wskazanego rozporządzenia nie mają zastosowania do użytkowania wewnętrznych sieci ciepłowniczych, a nadto obsługa kotłów o mocy nominalnej powyżej 50 kW w rozumieniu przepisów rozporządzenia nie obejmuje czynności ich zwykłej i bieżącej eksploatacji zgodnie z przeznaczeniem;</p> <p>Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej:</p> <p>1. obrazy przepisów prawa materialnego w innym wypadku, niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., poprzez błędnie dokonaną</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>przez Sąd I instancji interpretację Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci (Dz.U. 2003 nr 89 poz. 828) i w konsekwencji wyrażenie błędnego zapatrywania prawnego, że przepisy tego aktu prawnego nie mają zastosowania do użytkowania wewnętrznego obejmującego zwykłą, codzienną, bieżącą eksploatację kotła o mocy nominalnej wyższej niż 50 kW, w sytuacji, gdy mając w szczególności na względzie § 5 w/ w Rozporządzenia stanowiący o konieczności posiadania specjalnych kwalifikacji, zarówno przepisy tego aktu wykonawczego, jak i ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne nie zawierają regulacji wyłączających zastosowanie tych aktów do normalnego, codziennego, zwyczajowego użytkowania wewnętrznych instalacji ciepłowniczych;</p>	
<p>Apelacja oskarżyciela publicznego:</p> <p>- obraży przepisów prawa materialnego tj. art. 220 § 1 kk w zb. z art. 155 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, poprzez bezpodstawne uznanie, że zachowanie oskarżonych M. R. (1) i P. P. (1) będących - na podstawie przepisów art. 207 i art. 212 ustawy kodeks pracy - odpowiedzialnymi za zapewnienie podległym im pracownikom, bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, polegające na zlecaniu, aprobowaniu i organizowaniu pracy przy obsłudze kotła (...) o mocy 300 kW</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

przez A. K. (1), bez posiadania przez niego stosownych uprawnień oraz bez przeprowadzenia szkolenia stanowiskowego przy obsłudze takiego kotła, nie naraziło palacza S. P. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w następstwie czego w dniu 7 listopada 2019r. zaistniał wypadek przy pracy skutkujący jego zgonem;

- obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj. art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. polegającą na braku wszechstronnego ustalenia i wyjaśnienia okoliczności sprawy, w zakresie strony przedmiotowej i podmiotowej działań i zaniechań działania M. R. (1) i P. P. (1), obejmujących obowiązki zapewnienia podległym pracownikowi bezpiecznych warunków pracy i w konsekwencji uniewinnienie oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów.

Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej:

2. obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej, nie zaś swobodnej ocenie zgromadzonego w niniejszej sprawie zgromadzonego materiału dowodowego, bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, sprowadzająca się do pominięcia przy wyrokowaniu w sprawie oskarżonych M. R. (1) oraz P. P. (1) takich istotnych okoliczności, jak dopuszczenie A. K. (1) bez posiadania przez niego stosownych uprawnień oraz bez przeprowadzenia szkolenia

stanowiskowego do obsługi kotła (...) o mocy 300 kW, przy czym wykonywanie obsługi tego urządzenia przez A. K. (1) nie miało charakteru incydentalnego i było to zgodne z przyjętą organizacją pracy w zakładzie, co w sposób oczywisty implikuje wniosek o przestępnym zachowaniu oskarżonych;

3. błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, poprzez arbitralne, bezpodstawne przyjęcie, że oskarżeni M. R. (1) oraz P. P. (1) nie wypełnili znamion czynu zabronionego stypizowanego w art. 220 § 1 k.k. w zb. z art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk w sytuacji, gdy jedynie przez wzgląd na przepisy Kodeksu pracy, tj. art. 207 oraz 212 oraz przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, nie ulga wątpliwości, że w/w oskarżeni byli odpowiedzialni za bezpieczeństwo i higienę pracy i nie dopełnili wynikających stąd ciężących na nich obowiązków, co naraziło S. P. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Słusznie skarżący zarzucili Sądowi I instancji, iż bezpodstawnie uznał, że wskazane w zarzutach Rozporządzenie nie ma zastosowania w sytuacji, ustalonej w niniejszej sprawie. Wbrew wywodom Sądu I instancji, ustawa Prawo energetyczne nie reguluje wyłącznie kwestii bezpieczeństwa energetycznego na poziomie ogólnokrajowym. Ustawodawca słusznie dostrzegł potencjalne zagrożenie, wynikające

z niefachowej obsługi sieci i urządzeń, wykorzystujących lub generujących znaczne ilości energii i zastrzegł szereg wymogów, które korzystanie z nich miały uczynić bezpiecznym. W szczególności w art. 54 ust. 1 Prawa energetycznego przewidziano, że osoby zajmujące się eksploatacją niektórych sieci oraz urządzeń i instalacji, obowiązane są posiadać stosowne formalne kwalifikacje. Do określenia w trybie rozporządzenia, o które sieci, urządzenia i instalacje chodzi, ustawodawca delegował w tym przepisie (poprzez sformułowanie, że chodzi o te, określone w przepisach, o których mowa w ust. 6 tego artykułu), ministra właściwego do spraw energii (w porozumieniu z innymi ministrami). W ustępie 7 tego artykułu kompetencje ministra właściwego do wydania stosownego rozporządzenia poszerzono nadto o określenie m.in. „rodzaju prac, stanowisk oraz instalacji, urządzeń i sieci, przy których eksploatacji jest wymagane posiadanie kwalifikacji”.

W realizacji tego ustawowego upoważnienia Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej dnia 28 kwietnia 2003 r. wydał rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci przewidując m.in. w § 5, iż „eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci mogą zajmować się osoby, które spełniają wymagania kwalifikacyjne dla następujących rodzajów prac i stanowisk pracy:

- 1) eksploatacji - do których zalicza się stanowiska osób wykonujących prace w zakresie obsługi, konserwacji, remontów, montażu i kontrolno-pomiarowym;

2) dozoru - do których zalicza się stanowiska osób kierujących czynnościami osób wykonujących prace w zakresie określonym w pkt 1 oraz stanowiska pracowników technicznych sprawujących nadzór nad eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci". Ponieważ dla zapewnienia bezpieczeństwa pracy tych urządzeń nie są istotne wszystkie czynności obsługowe, np. takie jak ich powierzchniowe mycie, malowanie, odkurzanie, w ust. 2 przewidziano, iż „prace, o których mowa w ust. 1, dotyczą wykonywania czynności m.in. mających wpływ na zmiany parametrów pracy obsługiwanych urządzeń, instalacji i sieci - w zakresie obsługi; związanych z zabezpieczeniem i utrzymaniem należytego stanu technicznego urządzeń, instalacji i sieci - w zakresie konserwacji; związanych z usuwaniem usterek, uszkodzeń oraz remontami urządzeń, instalacji i sieci w celu doprowadzenia ich do wymaganego stanu technicznego - w zakresie remontów; niezbędnych do instalowania i przyłączania urządzeń, instalacji i sieci - w zakresie montażu; niezbędnych do dokonania oceny stanu technicznego, parametrów eksploatacyjnych, jakości regulacji i sprawności energetycznej urządzeń, instalacji i sieci - w zakresie kontrolno-pomiarowym. W realiach przedmiotowej sprawy nie wymagało szczególnych uprawnień omieszczenie użytkowanych w przedsiębiorstwie kotłów grzewczych z pajęczyn, ale ich obsługa, która powodowała zmianę parametrów ich pracy (a więc nie parametrów technicznych urządzeń, tylko parametrów (warunków) technicznych, związanych z ich pracą, a więc temperatury, ciśnienia, faktycznie generowanej, a nie

maksymalnie możliwej, mocy itd. A. K. (1) na prośbę S. P. umieszczał w piecu belę słomy, zaś umieszczanie w piecu określonej ilości i jakości paliwa należy uznać za istotną czynność obsługową tego pieca.

Tym samym za słuszny należało uznać zarzut, że rozważań prawnych w przedmiocie ewentualnej odpowiedzialności również pozostałych oskarżonych w niniejszej sprawie należało dokonać z uwzględnieniem przepisów wskazanego rozporządzenia. Kwestia, czy przepisy te generowały po stronie oskarżonych P. P. (1) i M. R. (1) przewidziane w nich obowiązki, objęta jest jednakże innymi zarzutami.

Przechodząc do nich na wstępie zauważyć należy różnicę w konstrukcji zarzutów, stawianych oskarżonym, których dotyczą obie apelacje. M. R. (1) zarzucono bezprawne zachowanie jedynie w dniu 7 listopada 2018 r., które miało polegać na niewłaściwym (bez uprawnień) nadzorze nad podległymi mu pracownikami i dopuszczeniu A. K. (1) do pracy przy obsłudze kotła, mimo iż ten nie posiadał stosownych uprawnień, zaś P. P. (1) – działanie trwające od 4 października 2017 r. do 7 listopada 2018 r., polegające na powierzeniu M. R. czynności nadzorcze nad palaczami, mimo iż ten sam uprawnien palacza nie posiadał – czym obaj narazili S. P. na niebezpieczeństwo utraty życia, które zmaterializowało się, gdy nie posiadający uprawnień palacza A. K. (1) przypadkowo wepchnął go do pieca wraz z belą słomy. Podnoszone w apelacjach zarzuty, iż zezwolenie M. R. (1) nie miało charakteru incydentalnego, ale systemowy, nie znajduje więc uzasadnienia w

konstrukcji stawianego mu zarzutu, bowiem w jego świetle można rozważać jedynie to, co wydarzyło się 7 listopada 2018 r. W konsekwencji nie można też było rozważać istnienia bezpośredniego związku przyczynowo – skutkowego pomiędzy ewentualnym zaniechaniem P. P. w szerszym okresie, poprzedzającym datę 7 listopada 2018 r., bowiem ów związek nie mógł się zmaterializować (i spowodować zaistnienia skutku) wcześniej, niż tego dnia.

Wg kształtu zarzutu P. P. (1) miałby odpowiadać za to, że wbrew obowiązkowi zatrudnił jako nadzorcę nad palaczami osobę, która sama uprawnień palacza nie posiada – z dalszymi tego konsekwencjami. W ocenie Sądu odwoławczego nie mają racji skarżący, iż M. R. (1) winien takowe uprawnienia posiadać, bowiem wskazane rozporządzenie w § 5 pkt 2 przewiduje, że kwalifikacje takie dla wykonywania prac i zajmowania stanowisk pracy związanych z czynnościami dozoru są konieczne w związku z eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci w przypadku osób, **kierujących czynnościami** innych osób, wykonujących prace w zakresie eksploatacji - obsługi, konserwacji, remontów, montażu i kontrolno-pomiarowym, a także stanowiska pracowników technicznych sprawujących nadzór nad eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci. O ile nie chodzi więc o pracowników, nadzorujących jedynie samodzielną pracę takich urządzeń, mowa może być więc nie o osobach, sprawujących ogólny dozór nad pracownikami, zajmującymi się ich eksploatacją (a więc czynnościami, mającymi wpływ na zmianę parametrów

ich pracy), ale o osobach, kierujących czynnościami tych osób. Zdaniem Sądu Okręgowego nie ma znaku równości pomiędzy ogólnym kierowaniem pracami podległych pracowników oraz kierowaniem ich czynnościami, które należy rozumieć jako posiadanie bezpośredniego, bieżącego wpływu na możliwość wykonywania lub natychmiastowego przerwania wykonywania czynności eksploatacyjnych, co można przyrównywać do instytucji sprawstwa polecającego (ogólnego) oraz kierowniczego (gdy kierujący ma bieżącą możliwość kontrolowania całości akcji). Jeśli więc rolą M. R. (1) nie było bieżące kierowanie czynnościami palaczy, ale ogólny nadzór nad nimi (na co wskazują zebrane w sprawie dowody, w szczególności zeznania świadków, świadczące o znacznej samodzielności palaczy w podejmowaniu decyzji o tym, czy w ogóle i kiedy, jak i czym palić), nie istniał wymóg, by on sam posiadał uprawnienia palacza. Niezależnie jednak od tego, zarzut wskazujący na zlecenie, aprobowanie i organizowanie pracy A. K. (1) przy obsłudze kotła czy niejednorazowe dopuszczanie go do takiej pracy, nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w materiale dowodowym sprawy. Jak wskazano, odpowiedzialność M. R. (1) mogła ograniczać się jedynie do dnia 7 listopada 2018 r. (P. P. (1) nie zajmował się bezpośrednio zlecaniem prac związanych z obsługą kotłów, a jego zarzut dotyczy zatrudnienia M. R., a nie dyspozycji, wydawanych pracownikom technicznym). Żaden dowód nie wskazuje natomiast, by ktokolwiek w dniu 7 listopada 2018 r. nie tylko wydał A. K. (1) polecenie podjęcia jakichkolwiek działań z zakresu obsługi pieca, ale by o

takim pomysłem wiedział i to choćby milcząco akceptował. A. K. (1) (i zbieżnie z nim M. R. (1) czy ze słyszenia B. P.) konsekwentnie wskazywali, iż w tym dniu A. K. (1) miał pomóc koledze – S. P. (1) – tylko w przewiezieniu bel słomy w pobliże kotłowni. Żaden dowód nie wskazuje na to, by plan pomocy obejmował umieszczenie jednej z bel w piecu. Wręcz przeciwnie – ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że pomysł taki powstał w rozmowie S. P. i A. K. nagle, gdy pękł sznurek kępujący jedną z bel i S. P. (1) poprosił A. K. (1), by rozsypującą się belę wprowadził on ciągnikiem bezpośrednio do pieca – co ten, nie konsultując się z nikim, w ramach przysługi uczynił. Zachowanie to stanowiło więc bezsprzecznie swoisty eksces A. K. i S. P. ponad ustalony przez M. R. (1) jako kierownika zakres zleconej pomocy. Nie można było zdaniem Sądu odwoławczego budować odpowiedzialności M. R. na tezie, że ten już wcześniej zlecał nieuprawnionym pracownikom technicznym obsługę pieców – stawiany mu zarzut nie dotyczy wcześniejszego okresu ani innych osób, zaś A. K. (1) na rozprawie wskazywał, że w dniu 7 listopada 2018 r. miał zlecony tylko przewóz bel słomy i choć wcześniej zdarzyło mu się kilka razy włożyć belę do pieca, to nie robił tego na polecenie przełożonych, ale na prośbę S. P., przy czym nie wie, czy kierownik czy właściciel firmy takie jego nadprogramowe zachowania zauważyli, nigdy zaś czynności obsługi pieca mu nie zlecali. Twierdzenie o tym, że M. R. (1) (a tym bardziej P. P. (1)) w dniu 7 listopada 2018 r. dopuścili A. K. (1) do czynności obsługi pieca, nie może być opierane na nie znajdujących

żadnego potwierdzenia w dowodach sugestiach, że zakładali oni, iż A. K. (1) w tym dniu podejmie jakiegokolwiek działania, związane z obsługą pieca i takie jego plany zaakceptowali (ani jeszcze dalej idących, że takie działania mu zlecili). Posiadanie lub nieposiadanie przez kierownika gospodarczego szczególnych uprawnień, wymaganych dla prac wszystkich podległych mu pracowników technicznych (elektryków, hydraulików, palaczy, kierowców ciężarówek itp.) samo w sobie nie może powodować jego odpowiedzialności za zawinione działania lub zaniechania podwładnych; koniecznym jest ustalenie, że zaistnienie bezprawnego skutku jest normalnym, zwykłym, przewidywalnym następstwem braku odpowiedniego nadzoru i kontroli. W ocenie Sądu w niniejszym składzie nie byłyby konieczne szczególne uprawnienia ani rozszerzone szkolenia na stanowisku pracy palacza, by wiedzieć, że nie należy wpychać beli słomy do pieca, jeśli się nie widzi, czy pomiędzy belą a piecem nie stoi człowiek. Do podobnego wypadku mogłoby bowiem dojść również bez udziału pieca, np. wskutek śmiertelnego zmiżdżenia pokrzywdzonego wskutek dociśnięcia go ciągnikiem do ściany – mimo zupełnie podobnego mechanizmu działania bezpośredniego sprawcy, nie byłoby wówczas rozważań o potrzebie posiadania uprawnień palacza przez A. K. czy M. R..

Jeśli nie można ustalić odpowiedzialności kierownika M. R. (1) za eksces A. K. (1), tym bardziej nie można ustalić

istnienia związku przyczynowego pomiędzy zatrudnieniem przez P. P. tego kierownika a zaistnieniem samego ekscesu. Upraszczając, nie można logicznie wywieść, że gdyby właściciel firmy zatrudnił kierownika palaczy, który sam posiadałby uprawnienia palacza, ten należycie sprawowałby nad innymi nadzór i do przedmiotowego wypadku by nie doszło.

Nie sposób było uznać za zasadne zarzutu apelacji oskarżyciela publicznego w zakresie obrazy przepisów postępowania, w szczególności art. 4, 7 i 410 kpk poprzez brak wszechstronnego wyjaśnienia sprawy w zakresie strony podmiotowej i przedmiotowej zachowań uniewinnionych oskarżonych w części dotyczącej zaniedbań w zakresie BHP – podobnie jak skorelowanego z nim zarzutu apelacji pełnomocnika oskarżycielki dot. błędu w ustaleniach faktycznych - poprzez przyjęcie, że oskarżeni nie wyczerpali swym zachowaniem znamion czynu zabronionego, mimo iż byli odpowiedzialni za zapewnienie BHP. Skarżący nie wskazali, jakie to okoliczności miałyby prowadzić do takiej oceny dowodów i ustaleń faktycznych, w których M. R. (1) i P. P. (1) mieliby nie tylko dopuścić, ale choćby wiedzieć o tym, że w dniu 7 listopada 2018 r. A. K. (1) podjął działania związane z obsługą kotła ciepłowniczego. Ewentualne nieprawidłowości, polegające na zleceniu obsługi kotłów innym osobom i w innym czasie nie mogą przekładać się na zdarzenie z 7 listopada 2018 r., bowiem w tym dniu nie było potrzeby, by A. K. (1) zajmował się obsługą kotłów, nikt mu tego nie zlecał ani na

<p>to nie zezwalał, wobec czego jego działania w tym dniu pozostawały poza wiedzą i wolą oskarżonych. W zakresie przedmiotowego zdarzenia nie wykazano, by jakikolwiek dowód został pominięty lub niewłaściwie oceniony. Wprawdzie w uzasadnieniu wyroku brak jest odniesienia się do poszczególnych dowodów, ale też nie ma takiej konieczności, jeśli żaden z nich nie jest przez nikogo kwestionowany. Ustalony na podstawie tych dowodów stan faktyczny również nie jest w żadnym zakresie wątpliwy, ani tym bardziej nieprawidłowy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obu apelacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozoznania <p>Apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - o zmianę tego wyroku i skazanie oskarżonych 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Mimo stwierdzenia błędu w ocenie istnienia podstaw do stosowania w ustalonym stanie faktycznym kontestowanego rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci, Dz.U. nr. 89 poz. 828, wobec braku wpływu tego uchybienia na prawidłowość</p>		

rozstrzygnięcia nie można było stwierdzić, że zachodzą podstawy do skazania oskarżonych za zarzucone im czyny. W tej sytuacji wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku uniewinniającego nie mógł być uznany za uzasadniony. Tym bardziej wobec treści zaskarżonego wyroku nie mógł być uwzględniony wniosek pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej o jego zmianę i wydanie w postępowaniu odwoławczym wyroku skazującego wobec oskarżonych, którzy w I instancji zostali uniewinnieni.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Rozstrzygnięcie o uniewinnieniu M. R. (1) i P. P. (1)</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Niezasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	<p>W sprawie apelację wnieśli Prokurator i pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej. Zgodnie z treścią art. 636 § 2 kpk koszty postępowania odwoławczego winny więc być rozdzielone stosunkowo. Koszty postępowania odwoławczego związane z apelacją prokuratora ponosi Skarb Państwa. Wobec nieuwzględnienia apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej winna ona ponieść przypadającą na nią część kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, a więc opłatę i część wydatków Skarbu Państwa. Zdaniem Sądu obciążanie żony zmarłego pokrzywdzonego opłatą i częścią wydatków w związku z próbą ustalenia osób odpowiedzialnych za jego śmierć byłoby niesłuszne, dlatego też na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił ją od tych kosztów stwierdzając, że wszystkie wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.</p>

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo	Część wyroku, którym dwóch oskarżonych w	

ustalenie, którego dotyczy apelacja	całości uniewinniono od zarzutów		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Część wyroku, którym dwóch oskarżonych w całości uniewinniono od zarzutów	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana